

NED 16.5. 7. velikonočna nedelja Janez Nepomuk, duhovnik		7.00 Češčenje 7.30 Za vse župljane—žive in rajne 10.00 Za +Franca (r. d.) in Milko Rančigaj
PON – 17.5. Jošt, puščavnik		19.00 Za +Ivana Sorčana Vsak dan šmarnice
TOR - 18.5. Janez I., papež		19.00 Za +Ivanko Grah
SRE - 19.5. Krispin, redovnik		19.00 Za vse Mežnarjeve (V.)
ČET - 20.5. Bernardin Sienski, redovnik	Št.R.	17.00 Za +Cirilo in Antona Plajh 19.00 Za duhovne poklice
PET - 21.5. Timotej, diakon, mučenec		19.00 Za +Jožeta Raka
SOB - 22.5. Marjeta Kasijska, redovnica		19.00 Za +Julijano in Antona Rovšnik in vse Praznikove
NED 23.5. BINKOŠTI Servul Tržaški, mučenec		7.00 Češčenje 7.30 Za vse župljane—žive in rajne 10.00 Za družine prvoobhajancev Bogoslužje prvega sv. obhajila

V tem tednu: lepo vabljeni k šmarnicam.

Sodelovanje pri bogoslužju: se je spet nekoliko sprostilo glede zdravstvenih ukrepov, a še zdaleč ne povsem. Še vedno je treba upoštevati navodilo: razkuževanje rok, razdalja 1,5 m, razen za člane istega gospodinjstva. V nedeljo ob 10.00 uri pa bo prostor v cerkvi rezerviran samo za najozje svoje prvoobhajancev, **vse ostale pa prosimo, da pridete k prvi sv. maši, ali v soboto zvečer ali kateri drugi dan med tednom.**

Ministranti: istočasno iz iste družine ali razreda

Bralci Božje besede: bodite na razpolago, kadar boste navzoči.

Urejanje in krašenje župnijske cerkve: starši prvoobhajancev

Izdaja: **Župnija Gomilsko**, T: 03/572-61-98, M: 041 673 716, Odg.: Martin Cirar, župnik
zupnija.gomilsko@rkc.si http://zupnija-gomilsko.rkc.si/

BESEDA ŽIVEGA BOGA

Tisti čas je Jezus povzdignil oči k nebu in molil: »Sveti Oče, ohrani jih v svojem imenu, ki si mi ga dal, da bodo eno kakor midva. Če se med seboj ljubimo, ostaja Bog v nas in je njegova ljubezen v nas popolna. Dokler sem bil z njimi, sem jih varoval v tvojem imenu, ki si mi ga dal. Obvaroval sem jih in nobeden izmed njih se ni pogubil, razen sina pogubljenja, da se izpolni Pismo.

(Jn 17,11–12)

B E S E D A O B E S E D I

»... OD TEGA NE SVETA« Jn 17,11b–19

Neznani avtor pisma Diognetu iz 2. stoletja je o kristjanih svojega časa zapisal: »Živijo v mesu, a ne živijo po mesu. Mudijo se na zemlji, a njih domovina je v nebesih. Pokorni so zakonitim postavam, a s svojim življenjem prekašajo postave. Ljubijo vse, a vsi jih preganjajo. Ne poznajo jih, in jih vendar obsojajo. Ubogi so a bogatijo mnoge; vsega jim manjka in imajo vsega v izobilju ...« Svoje naštevaje lastnosti kristjanov, ki jih delajo tako različne od poganov, povzema s stavkom: »Da na kratko povem: kar je v telesu duša, to so na svetu kristjani.«

Ko to beremo, se nam samo od sebe zastavlja vprašanje: Ali smo mi, današnji kristjani, duša tega našega sveta? Duša bomo, če bo naše vsakdanje življenje »posvečeno z resnico«, z besedo in milostno močjo našega Gospoda. Velikokrat slišimo upravičen očitek: »Vi, ki hodite v cerkev, niste nič boljši od nas, ki ne verujemo!« To bi nam moralo dati misliti, da je z našim krščanstvom nekaj narobe. Da ga »prirejamo« za svojo vsakdanjo rabo: tisto, kar nam je v evangeliju všeč, vzamemo, tisto, kar je zahtevno, pa odklanjamo.

Naš blaženi škof Slomšek je napisal priljubljeno pesem V nebesih sem doma, kjer pojemo: »V nebesih sem doma, od tega ne sveta.« A vendar se je z vsemi močmi trudil, da bi ta svet, v katerega je bil postavljen, naredil boljšega, lepšega in popolnejšega. Biti »od tega ne sveta« prav gotovo ne pomeni biti nekakšna odtujena, »krščanska prikazen«, umetna ali suha roža v Božjem vrtu. Pač pa pomeni biti vedno dosleden načelom evangelija, zvest glas svoje vesti, tudi če vsi okoli tebe govorijo ali ravnajo drugače. Večkrat slišimo govoriti iz krščanskih ust o »pokvarjenem svetu«. Če je pokvarjen, je pokvarjen tudi zaradi nas, ker mu ne prinašamo soli in kvasa

7. VELIKONOČNA NEDELJA

Boga ni nikoli nihče videl. Če se med seboj ljubimo, ostaja Bog v nas in je njegova ljubezen v nas popolna. 1 Jn 4, 12

Gospod Bog, kako si te želim videti! Nočem pa ljubiti zoprnega in komolčarskega sodelavca, predrznega in posesivnega prijatelja, hrupnega soseda.

Rad bi te videl, nimam pa rad vsiljivih pralcev vetrobranskega stekla in pouličnih prodajalcev. Jezim se na priseljence, ki prihajajo, da nam kradejo delovna mesta.

Rad bi te videl, ne prebavljam pa domačega župnika, ker hoče vedno narediti vse sam in po svoje; ne prebavljam škofa, ker se ne zna odločati; ne prebavljam papeža, ker preveč potuje.

Gospod Bog, ljubim tebe. Ti nisi napadalen ne posesiven, nisi predrzen ne hrupen, nisi nadut ne nadležen.

Ti si popoln. Ti mi ne povzročáš nobenih nevšečnosti.

Gospod Bog, ali moram res ljubiti tudi zoprne ljudi, če te hočem videti? Ali ne moreš storiti, da bi se te dalo videti v jutranji zarji in v sončnem zahodu, v morjih in na gorskih vrhovih ali vsaj v obrazih lepih in simpatičnih ljudi?

Ne. Resnično te lahko vidim le tako, da ljubim tudi zoprne ljudi.

Po: T. Lasconi, 365+1 dan s teboj

Ljubi, če nas je Bog tako vzljubil, smo se tudi mi dolžni ljubiti med seboj.

Mi smo spoznali ljubezen, ki jo ima Bog do nas, in verujemo vanjo. Bog je ljubezen, in tisti, ki ostaja v ljubezni, ostaja v Bogu in Bog ostaja v njem. (1 Jn, 11.16)

Odlomek drugega berila, kakor tudi celotno Janezovo pismo, bi lahko naslovili: Prepričljiva (verodostojna) je samo ljubezen. Pričevati za Boga, ki je ljubezen, brez ljubezni v srcu, je nesmisel in dejanje, ki je samo po sebi obsojeno na neuspeh. Smisel naše vere je odpreti se Božjemu krogotoku ljubezni ter ga razširiti še na druge. Zato ni vprašanje: ljubezen do Boga ali do bližnjega. Ljubezni do Boga (in tako poznavanje Boga) brez ljubezni do bližnjega sploh ni.

Po: Molimo s Cerkvijo

<https://www.youtube.com/watch?v=u4t8WXCsl28> - šmarnično branje
Po Mariji k Jezusu!

Naslovljeno na vas

PRAZNIK PRVEGA SVETEGA OBHAJILA v nedeljo, 23. maja ob 10,00 uri

Prvo sveto obhajilo je dan, ko Bog otroku in družini na viden, doživet način pokaže, da se človeku sam podarja. Letos naj bi bilo teh srečnežev 14.

To je veliki dan za prvoobhajance, ki bodo prvokrat povabljeni k Božji mizi, za njihove domače in za vse bogoslužno občestvo. Vsi naj bi se na ta praznik čim bolje pripravili in ga čim lepše praznovali. Mi, ki smo bili prvoobhajanci pred toliko in toliko leti bomo skupaj praznovali obletnice svojega prvega svetega obhajila, čeprav ga nismo imeli prav na isti dan. Zato naj bi v teh dneh s še večjo zbranostjo in ljubeznijo tudi sami prejeli sv. obhajilo.

Žal bo letos zaradi teh epidemioloških razmer število sodelujočih zelo omejeno—le na najožje svoje prvoobhajancev (glej na zadnji strani teh oznanil!)

Vsi molimo:

JEZUS, BLIZU JE DAN PRVEGA SVETEGA OBHAJILA, DAJ, DA SE BOMO VSI LEPO PRIPRAVILI NA SREČANJE S TEBOJ. MARIKAJ NAM PRIHAJA NA MISEL V TEH DNEH PRIČAKOVANJA, A BODI NA PRVEM MESTU TI, O JEZUS. ZDRUŽI V MOLITVI STARŠE, BRATE IN SESTRE IN DRUGE DOBRE LJUDI – DA BI VSI LEPO DOŽIVELI TA ČUDOVITI PRAZNIK. PRVOOBHAJANCI NAJ ZASLUTIJO /MO, KAKO VELIK DAR SI NAM TI, IN, DA SE JE VREDNO ZATE TUDI POTRUDITI. PROSIMO TE TUDI ZA NAŠE DRUŽINE IN DOMOVE, DA NE BI BIL ZANJE TUJEC, AMPAK DRUŽINSKI PRIJATELJ IN ŽAŽELJENI GOST.

Molitev za novoimenovanega celjskega škofa:

Gospod Bog, svojega služabnika Maksimilijana si izbral, da bo kot naslednik apostolov vodil Tvoje vernike. Daj mu duha modrosti in moči, duha vednosti in pobožnosti, da bo zvesto vodil zaupano mu ljudstvo celjske škofije in v svetu uresničeval skrivnost Cerkve. Po Kristusu, našem Gospo-

